

ΝΟΘΟΣ ΕΞΙΔΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
 (Ἐξιδιάζομαι ἢ ἐξιδιοποιούμαι = ἰδιοποιούμαι, οἰκειοποιούμαι τι,
 ἐλκύω πρὸς τό μέρος μου, κάμνω ὅλως διόλου ἰδικόν μου.
 Ἐξιδιασμός, οὖ (ὅ), ἢ ἐξιδιοποίησις, εως (ἡ)
 Ἐνταῦθα, περί τῶν αὐθαιρέτως (ἐτσιθελικά),
 κατὰ τό δοκοῦν καί παρὰ τό δίκαιον καί τόν Νόμον
 τοῦ Θεοῦ ἐνεργούντων, σφετεριζομένων δέ
 καί οἰκειοποιουμένων τά τῆς Πίστεως
 πρὸς ἴδιον, προσωπικόν ὄφελος!)

---- . ----

ἢ

(Δεύτερος τίτλος)

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ
 (Αποκλειστική εἰδίκευσις περί τι. Περιορισμός εἰς μίαν περίπτωσιν.
 Εἰδική μόρφωσις εἰς τι. Εἰδικῶς ἀσχολοῦμαι μέ τί.
 Ἀποκτῶ εἰδικήν γνῶσιν περί τινος.)

---- . ----

«Τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν **κερδήσῃ** τόν κόσμον ὅλον, καί **ζημιωθῇ** τήν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ **τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;** ὅς γάρ ἐάν ἐπαισχυνηθῇ με καί τούς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καί ἁμαρτωλῷ, καί ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτόν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων» (Μάρκ.8,36-38)

Τά ὡς ἄνω χωρία τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἀποκαλύπτουν πόσο ἐπιφανειακά καί **ἀνεύθυνα** στέκεται ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, μπροστά καί ἀπέναντι στό θέμα-ζήτημα **ψυχῆς**.

Καί **τί** σχέση μπορεῖ νά ἔχῃ ἡ ψυχὴ μέ τίς λέξεις **κέρδος ζημία ἀντάλλαγμα**; Σέ ὥρο διαρκοῦς ἐμπορικῆς **ἐκθέσεως** εὐρίσκεται αὕτη πρὸς ἀξιολόγησιν τῆς τιμῆς τῆς καί **ἀγοραπωλησίαν**; **Τί** ἐπακριβῶς συμβαίνει μέ τήν ψυχὴν;

Μήπως ἀκόμη μπορούμε νά κάνουμε κάποιον **παραλληλισμόν** αὐτῆς, ἔστω μέ τά καλυτέρας καί **πλέον** ἐπιτυχεστέρας παραγωγῆς καταναλώσιμα εἶδη ἀπὸ περιοχῆς προελεύσεως, ἀπαιτούντων καί τό ἀνάλογον **ἀντίτιμον** καταβολῆς καί

ἀποζημιώσεως τῆς **ιδιαιτέρας** ἀξίας αὐτῶν -τῆς ἀπό **Θεοῦ** ἄλλωστε καί τούτων χορηγουμένης-, ὅπως Γιγάντων Πρεσπῶν, Πατατῶν Ἄνω Νευροκοπίου, Κοκκίνων Πιπεριῶν Φλωρίνης, Μαστίχας Χίου, Αὐγοταράχου Μεσσολογγίου· καί ξέχωρα, τοῦ ἀγαθοῦ καί **συμπαθοῦς** μας Ὑποζυγίου, τοῦ **Γαϊδάρου**, **Τρικαλινοῦ** ἢ Κυπραΐικου - καί ἄς μοῦ **συγχωρεθῇ** ἡ συμπλήρωσις δι' αὐτοῦ, τοῦ **τόσον** ἀκάκου ἄλλωστε ἐξ ἄλλης ἐπόψεως, ἀναφερομένων ἡμῶν ἐνταῦθα σοβαρῶς εἰς τὰ περί **ψυχῆς**, ὑπάρχοντος ἀποχρῶντος **λόγου** πού πράττω τοῦτο, ὅπως θά διαπιστώσετε κατωτέρω- κ.ο.κ.;

Δέν εἶναι ἀντικείμενο ἀγοραπωλησίας ἡ ψυχή, σέ καμιά **ἀπολύτως** περίπτωσιν!

Ἀνθρωποπαθῶς, **μή** ὑπάρχοντος ἄλλου τρόπου συνειδητοποιήσεως τῆς ἀξίας αὐτῆς, τῆς **ἐλλείψεως** δυνατότητος νά ἀξιολογήσωμεν μέ ἀνθρώπινα μέτρα καί σταθμά, μεθόδους καί τρόπους, ζυγίζοντες, συγκρίνοντας, ἀνταλλάσσοντες μέ κάτι ἄλλο ἴσο ἢ **ἀνώτερο** πρὸς αὐτήν καί μέ αὐτήν· γι' αὐτό καί τό ἴδιο τό Πνεῦμα τό **Ἅγιο** χρησιμοποιεῖ αὐτές τίς **ἀνθρωποπαθεῖς** -ἐπαναλαμβάνω-ἐκφράσεις, νά μπορέσουν νά ἀφομοιωθοῦν ἀπό ἐμᾶς τοὺς ἀπλοῦς, τοὺς χοϊκοὺς, πεπερασμένους ἀνθρώπους, μερικά **οὐσιώδη** πράγματα, τὰ ἐξῆς:

Πρίν, πρῶτα καί πάνω ἀπ' ὅλα, ὅτι ἡ ψυχή, **μιά** ψυχὴ **ένός** καί **μόνου** ἀνθρώπου, ἔχει **τόσο** **μεγάλη** ἀξία, πού **δέν** ἀνταλλάσσεται, **δέν** «ἰσοφαρίζει» μέ **τὴν** ἀξία **ὅλου** τοῦ ἄλλου κόσμου, δηλαδή **ὀλοκλήρου** τῆς δημιουργίας, **ὅ,τιδήποτε** ἄλλο **ὑπάρχει** γύρω καί εἰς **ὀλόκληρο** τό **σύμπαν**! Ὅλα αὐτά καί ἂν τὰ **κέρδιζε**, καί **ἔχανε** τὴν ψυχὴ του, **δέν** θά εἶχε καμιά ὠφέλεια, **κανένα** **κέρδος**! **Τόσο** **μεγαλύτερη** εἶναι ἡ ἀξία τῆς ψυχῆς!

Καί τό Ὑπερμέγιστο καί Ὑπερύψιστο, τό πέραν καί **ὑπεράνω** τοῦ προηγουμένου λόγου καί τῆς τοποθετήσεως τοῦ θέματος εἶναι, τό ὅτι ὁ Δημιουργός Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ «**δι' οὗ** **τά πάντα ἐγένετο**» (Ἰωάν.1,3), ὁ Ὅποιος «**ἐνεφύσησεν τὴν πνοὴν τὴν ζῶσαν**» (Γέν.2,7), ἦτοι **τὴν ψυχὴν** εἰς τοὺς **μυκτῆρας** τοῦ ἀνθρώπου· «**ἐξηγόρασε τὸν ἀνθρώπον διὰ τῆς σταυρικῆς Του θυσίας, καί οἱ ἀνθρώποι πλέον οὐκ ἐσμέν ἑαυτῶν, ἡγοράσθημεν γάρ τιμῆς**»! (Α΄Κορ.6,20)

Ὅποτε, ὁ ἀνθρώπος **μή** ἀνήκων πλέον εἰς ἑαυτόν, ἀλλ' «**ἐν φόβῳ καί τρόμῳ κατεργαζόμενος τὴν σωτηρίαν του**» (Φιλιπ.2,12), πρέπει, ὀφείλει, ἐπιβάλλεται - **ἄσχετα ἂν** ἐν τῇ δοθείσῃ ἐλευθερίᾳ βουλήσεως καί **τῷ αὐτεξουσίῳ** δύναται νά ἐνεργήσῃ ὡς βούλεται-, **καθηκόντως** **εὐγνωμόνως** πρὸς τὸν Δημιουργόν αὐτοῦ **φερόμενος** καί **ἀνταποκρινόμενος**, πρέπει νά **μή** παύεται **δευτερόλεπτον ν'** **ἀσπάζεται** καί νά **μελετᾷ** τὸν **Νόμον Του**, διότι «**οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἀνθρώπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ**» (Ματ.4,4), καθ' ὅτι «**Πιστός ὁ λόγος καί πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος**» (Α΄Τιμ.1,15).

Καί εάν **ἔτσι** θά ἔχη τό θέμα, τότε **δέν** θά παρατηροῦνται καί αὐτά τά παράλογα καί τά παράτολμα, τοῦ «καταμερισμοῦ καί **κατακερματισμοῦ**» τοῦ **Χριστοῦ**!

«**Μεμέρισται** ὁ Χριστός» (Α΄ Κορ.1,13) σήμερον, **ἔτι** περισσότερο τῶν ἀπό Παύλου εἰς Κόρινθον χρόνων.

Ὁ «**ἄρραφος** χιτῶν τοῦ Κυρίου» (Ἰωάν.19,23), λύσσαξε ἡ Μεταπατερική «Θολολογία», εἰ δυνατόν νά «ξεφτιστῇ **τελείως**», νά μήν ὑπάρχη **ἵχνος** ὑφάνσεως!

Λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος κατά τό Βάπτισμά του, στό Ἱερό **Χρῖσμα** «τόν **Καρπό** τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· **ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, ἀγαθωσύνη, πίστη, πραότητα, ἐγκράτεια**» (Γαλ.5,22), τοῦ δίδει καί **ἰδιαίτερα** τάλαντα, τά ἐπαυξάνει, ἢ τά χώνει ἐν τῇ γῇ, προκόβει στήν ἀναχώρηση, στήν ἀσκητική ζωή, στήν ἀγρυπνία, στίς ὑπερβολές, στά ἄκρα τοῦ **διαβόλου** ἀκόμη δυστυχῶς, πρὸς τό θεαθῆναι στούς **ἐπισκέπτας**· μετατρέψας τό σεμνόν, τό ἀπέριττον, τό εὐσέβαστον, τό εὐλαβούμενον καί **τό τρεμάμενον ἀπό φόβον Κυρίου**, **τό ἀπό Ταμιεῖον, ἀπό μή γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου· εἰς διαλάλησιν καί διατυμπανισμόν τῶν ἀγαθοεργιῶν τοῦ Μοναστηριοῦ ἐν τῇ πόλει** διά συσσιτίων καί σιτίσεως χιλιάδων ἀνθρώπων. Τοῦτο δέ, παρά θεσμόν ὁμνησάντων **Ἀκτημοσύνης**, ἀφανείας καί ἀπορρήτου, μεταβαλλόντων δέ τοὺς χώρους εἰς Μουσεῖα Εἰκονογραφίας, Εἰκαστικῆς Τέχνης, Κειμηλίων, Ἱερῶν Λειψάνων, Ἐψημένων Καρδιῶν, Διατηρημένων Αἱμάτων Ἁγίων· καί οἱ τῆς Νηστείας καί Ἐγκρατείας διδάσκαλοι, σέ πρώτη ζήτηση θεῶνται συναπολαμβάνοντες μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν-μουσαφιραίων π.χ. τίς ἐπιτυχημένες πίττες, ἐπιδεικνύοντες καί τόν Παρασκευαστήν Ἡγούμενον, **Ζυμωτήν** τῶν φύλλων τῆς πίττας σέ φίλμς, τόν ὁποῖον ἀκούομεν νά ποιῆται **ἀνάλυσιν** τῆς καταξιωμένης καί τοσοῦτον προηγμένης γεύσεως τυγχανούσης, ὅτι κατά τήν παρασκευήν αὐτῆς προσθέτει εἰς τά ὑλικά καί λεμόνι ἢ λικέρ ἢ τί ἄλλο, καί **οὕτως** ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξαιρετική γεῦσις καί ἡ κρούστα· μεταβαλλομένης καί ἐξαντλουμένης τῆς ὅλης - κατά τά ἄλλα πνευματικῆς δῆθεν καί ψυχωφελοῦς(!!!)- συζητήσεως εἰς **Γαστριμαργικῆς** φύσεως ὑπόθεσιν καί διάλογον, εἰς Κορυφαῖον Ἀγιορείτικο, **ἄφθαστο-ἀπαράμιλλο Τσελεμεντέ** καί μή χειρότερα... **Ποῦ;** Ἐκεῖ ὅπου «μέ **νηστεία** μέ **ἀγρυπνία** καί **προσευχή** κάποτε ἐλαμβάνοντο τά **οὐράνια** χαρίσματα»!

Καί προχωράει **παρακάτω** ὁ Μεγαλογέροντας αὐτός τώρα καί λέει στόν ἐπισκέπτη. Στό τάδε Μοναστήρι, ἢ στήν τάδε Ἐκκλησία, ἢ στό τάδε Καλύβι ἢ, ἢ, ... εἶναι ὁ τάδε ὁ ὁποῖος ἔχει «**προφητικόν**» χάρισμα, ὁ ἄλλος ἐκεῖ ἔχει «**διορατικόν**», ὁ πῶς κεῖ **τοῦτο**, ὁ παρά πέρα τό **ἄλλο**...

«**Οὐδέν ἀνίατον** διά τόν Ἅγιον Νεκτάριον», εἶναι «**ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ ΝΕΚΤΑΡΙΑΚΗ**», οὔτε τούλάχιστον «**ΘΕΟΝΕΚΤΑΡΙΑΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ**», ἐνῶ,

άκομη περισσότερο, ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι **παρακατιανοί**. Καί τοῦ «γυρίσαν μιά ταινία»(!), μιά ἐργάρα(!) «ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ», κάτσε καλά!!! Οἱ ἄλλοι εἶναι μεσοβέζικοι, «**ἡμιτασίον**» οἱ πῶ πολλοί, μπροστά του!

Τό φιαλίδιο μέ τό «**τίμιο αἷμα**»(!) τοῦ Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτη κάνει θαύματα μέ τή **σέσουλα**. Τό ἔφερε καί ὁ Μπαρδάκας ὁ Καλαμαριᾶς μέ τόν Δαμιανό τόν **Σιναίου**. Τό Πανακήρατο καί Πανάσπιλο Αἷμα τοῦ **Χριστοῦ** δέν τό ἀνέφερε **οὔτε μία φορά!** Ἴσως δ' ἀμφοτέρους **ἀδρανεῖ** -ἄπαγε τῆς βλασφημίας!

Χριστιανοί μου, **τρελλαθήκαμε** πιά;! Παραφρονήσαμε **τελείως!** Ἔπαυσε νά εἶναι «ὁ Ὡν», «ὁ Χριστός, **χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας**»;;; (Ἑβρ.13,8)

Ἐκτός ἀπό μιά **τιμητική προσκύνηση** πού ἀφῆκε καί ἔδωκε τό δικαίωμα, τί **αντιποίηση ἀρχῆς** εἶναι αὕτη; Μέ **ποιό** δικαίωμα ἀπό μᾶς τούς ἐπιζῶντας ἐνασκεῖται-πραγματοποιεῖται αὕτη, καί **πῶς** ἐπιβαρύνουμε τίς ψυχές τῶν «**εὐαρεστησάντων τῷ Θεῷ, φίλων αὐτοῦ**»; (Ψαλ.138,17)

Τούς **ρωτήσανε**, οἱ «προκομένοι» οἱ πρωτοστατοῦντες **ψευτοἄγιοι** Ἀγιορεῖτες, ναί, οἱ **ψευτοἄγιοι** καί ὀσιώτατοι καί ἀποπνευματοποιημένοι (!!!!!) πού κάνουν τά **ὅλως ἀντίθετα** ἀπ' ὅσα καί **ὅ,τι ὑπεσχέθησαν** -ἐκτός ἐξαιρέσεων πού **διακαῶς** ἐπιθυμοῦν νά διορθωθῇ καί **νά ἐκλείψῃ αὐτό τό χάλι-**, τούς **ρώτησαν** μέ τόν Πατριάρχη μαζί, ἄν τά ἐγκρίνουν οἱ Νεοφανεῖς Ἅγιοι ὅλα αὐτά τά κομπογιαννίτικα, τά **ἀπαράδεκτα** τερτίπια, πού **δέν** ἀντέχουν δοκιμή καί κρίση «στή λυδία λίθο», τό **Ἱερό Εὐαγγέλιο**; Καί τά **καινοφανῆ** θεσπιζόμενα καί ἐγκρινόμενα περισσότερο, τά ἐκ **βάθρου** ἀπορριπτέα, **πῶς** τά στέργουν· καί ὅχι μόνον αὐτοί, οἱ ἐν τῷ **Ψευτοαγίῳ** πλέον -ἔτσι πού κατήντησε- Ὅρει, πού ἡ Παναγία **ἀποστρέφει τούς ὀφθαλμούς της μετά τοῦ Υἱοῦ της**, ἀλλά καί ἐν **ὅλῃ** τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπικρατείᾳ ὑπάρχουσι καί ἐν ταῖς **πλείσταις** διαφόροις Ἱεραῖς Μοναῖς ἐγκαταβιοῦσιν ἐκεῖσε, **Μοναχοῖς**;

Παράγινε τό κακό. Εἰσέκειλε **πολύ** τό πρᾶμα. **Μόνον** τό Ἀπολυτίκιο τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ Πολυούχου καί Προστάτου **Κερκύρας**, ἔπρεπε νά τούς ἀνακαλῇ διαρκῶς στήν **τάξη**. «**Δόξα**, Ἁγιε, σ' Αὐτόν πού σέ **δόξασε**, τόν **Χριστόν**. Δόξα, σ' Αὐτόν πού σέ θαυμάστωσε, πού δι' **αὐτοῦ** θαυματουργεῖς. Δόξα σ' **Αὐτόν**, πού διά σοῦ καί **μέσω** σοῦ ἐνεργεῖ **ιάματα**».

Αὕτη εἶναι ἡ σωστή τοποθέτησις τοῦ ζητήματος, καί ἡ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀπόφασις. Καί **Παύλῳ** ἀκόμη «**ἀπόκειται ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει αὐτῷ Κύριος**» (Β' Τιμ.4,8). **Οὐ** μόνον δέ τοῦτο, διότι «**πάντες οἱ ἅγιοι πού μαρτύρησαν γιά τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐκομήσαντο τήν ἐπαγγελίαν, -δέν στεφανώθηκαν ἀκόμη-**, γιατί ὁ Θεός προέβλεψε κάτι **μεγαλειωδέστερο**, νά **μή** τούς

στεφανώση, χωρίς νά εἴμαστε κι' **ἐμεῖς** ὅλοι παρόντες» (Ἑβρ.11,39). **Καί** ὁ Παῦλος καί **κανείς** ἀκόμη δέν ἔχει στεφανωθῇ!!!

Ἄλλο ἂν ὁ Πατριάρχης κι' ὅλοι οἱ ἀφελεῖς καί ἀνεύθυνοι «τοῦχουν ἀλλάξει τά **φῶτα**» τοῦ πράγματος καί τοῦ θέματος -ὅπως καί **τόσων** ἄλλων, ἄλλωστε-, καί κατά τό λεγόμενον, «**μή** θέλοντας ὁ ἀγιογράφος καί **ἐπιμένοντας** ὁ Βλάχος, ἔκανε τόν Ἅι Γιώργη μέ **κόκκινα** τσαρούχια»...

Αὐτός ἔχει καλές **ἀγκινάρες**. Αὐτός ἔχει καλόβραστα νόστιμα φρέσκα **κουκκιά**. «**Ἀγκινάρα καί κουκκί, πάρτε ἀπό τόν Ἀγγελῆ**», γιά μᾶς τούς 80ρηδες καί πάνω! Γιά νά θυμηθοῦμε καί τό **τόσο** ἀνάγλυφο Ἀναγνωστικό τοῦ Δημοτικοῦ μας Σχολείου, ἐκείνων τῶν χρόνων πού **δέν** ἐλπίζουμε ὅτι θά ξανάρθουν.

Αὐτός κάνει ἐξαιρετικό **Ἐξπρέσο** καί **Καπουτσίνο**!

Αὐτός κάνει **ένα** γύρο, καί **κάτι** σουβλάκια, **τί** νά σοῦ πῶ; **μ ο ὄ ρ λ ι α !**

Γιά τούς σύγχρονους καί τούς **μοντέρνους** !!!!! ... δ ἄ υ τ α

Ἔτσι τόν θέλουμε τόν Χριστιανισμό;!!!

Ποιός δεύτερος Σωτῆρας ἔχει ἐξαγοράσει κάτι **Κρυφοαρουραίους**; Ποιός ἄλλος παρά ὁ **Σατανᾶς**, καί εἰσάγουν αὐτά τά **ἐξαμβλώματα**, προετοιμάζοντας τήν ὁδό τοῦ **Ἀντιχρίστου**;

Δέν τά ἐμπεριέχει **ὅλα** ὁ Χριστός καί ὁ «**Πιστός καί Πλήρης**» (Α' Τιμ.1,15 & 4,9), «**πρός ζωήν καί εὐσέβειαν μετά περισσείας**» (Β' Πέτρ.1,3. Ἰωάν.10,10), παραχωρηθεῖς **λόγος Του**;

Τί θά πῇ, **τί** «φροῦτο» εἶναι αὐτή ἡ καινοφανής **ἐξ ατομίκευσις**, ἡ **ἐξειδίκευσις**, καί ἡ **ἐξιδιοποίησις**, ὠρισμένων ἀρετῶν καί χαρισμάτων ἀπό μερικούς;;;

Ποῦ πάει τό «**ἵνα ᾗτε τέλειοι, ἐν μηδενί λειπόμενοι**» (Ἰάκ.1,4), «**ἵνα ἄρτιος ᾗ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος**» (Β' Τιμ.3,17), **ὀλοκληρωμένος**, νά **μή** τοῦ λείπη νά μή ὑστερῇ σέ κάτι;! Νά μή **ὑπο-λείπεται** = θέλει συμπλήρωμα.

Ἡ ἐν τῷ 12ῳ Κεφαλαίῳ ἐνότης περί «**Ποικιλίας καί ἐνότητος** (ἀκριβῶς) **τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων**» τῶν ὑπό τοῦ Παύλου ἀναλυομένων ἐν τῇ Α' πρὸς Κορινθίου στίχοι 1 ἕως 11 ἐπιστολῇ του, δέν τήν μελέτησαν **ποτέ**;

«Τάς διαιρέσεις τῶν χαρισμάτων δέν τάς κάνει τό **αὐτό Πνεῦμα**; Τάς διαιρέσεις τῶν διακονιῶν δέν τάς κάνει ὁ **αὐτός Κύριος**; Τάς διαιρέσεις τῶν ἐνεργημάτων δέν τάς κάνει ὁ **αὐτός Θεός**, ὁ ἐνεργῶν τά **πάντα ἐν πᾶσιν**; Δέν δίδεται ἐκάστω Μεγαλογέροντι ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τό **ἴδιον αὐτοῦ** συμφέρον

πρῶτον; Εἴτε διὰ τοῦ **Πνεύματος** δίδεται λόγος σοφίας, εἴτε ἄλλω λόγος γνώσεως κατὰ τό **αὐτό** Πνεῦμα, εἴτε ἐτέρω πίστις ἐν **τῷ αὐτῷ** Πνεύματι, εἴτε ἄλλω χαρίσματα ἰαμάτων ἐν **τῷ αὐτῷ** Πνεύματι, **ἄλλω** δέ ἐνεργήματα δυνάμεων, **ἄλλω** δέ προφητεία, **ἄλλω** δέ διακρίσεις πνευμάτων, **ἐτέρω** δέ γένη γλωσσῶν, **ἄλλω** δέ ἑρμηνεία γλωσσῶν· πάντα δέ ταῦτα ἐνεργεῖ **τό ἐν καί τό αὐτό Πνεῦμα**, διαιροῦν **ἰδιαιτέρως** ἐκάστω **καθώς αὐτό τό Πνεῦμα** βούλεται» (Α΄Κορ.12,4-11).

Ποῦ καί **ποιός** σατανόπληκτος ἄλλος, ἐξ ἐτέρου **ὁποιοῦδήποτε** καί **ὀποθενδήποτε**, διαπιστώνει περιθώρια νά εἰσαγάγῃ δικές του **προσωπικές**, αὐτοπροβολῆς ἐξ ἐγωῖσμοῦ, ἐπάρσεως καί ἀρχομανίας θεωρίες καί «πιστεύω» **ἄλλα**, **ἐκτός** τοῦ εὐαγγελίου, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῆς Γνησίας καί **ἀκραιφνοῦς** Ὁρθοδόξου Παραδόσεως; Καί ἐκ τῆς **Νήψεως** καί τοῦ **Μοναχισμοῦ** ἀκόμη ἂν ταῦτα προέρχονται, **μή** ὅμως συμφωνῶσι **κυρίως** καί πρωτίστως ταῖς Γραφαῖς.

Ὁ Χριστός, **δέν** μᾶς ἔκανε «**φίλους**» (Ἰωάν.15,15) γιά νά ἀριστεύωμε σέ **Τσελεμεντέδες** γαργαλιστικῆς καί ἐξαπτούσης τās ἡδονάς **Γαστριμαργίας**, **οὔτε** νά μαζευώμεθα «**δύο ἢ τρεῖς εἰς τό Ἐκείνου ὄνομα**» (Ματθ.18,20) στό Καπηλιό νά «μπεκρουλιάζωμε», φθεγγόμενοι ρήματα τοῦ **οἶνο-πνεύματος!** Ἄλλα εἶναι τά «**λόγια τοῦ Πνεύματος, τά λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά**» (Ψαλ.11,6)

Θά προσδεύουμε ὅπου μᾶς **ἀρέση** ἢ ἐκεῖ πού **μποροῦμε**, ἢ ἐκεῖ πού **διευκολυνώμεθα**, ἢ ἐκεῖ πού μᾶς **ταιριάζει**, καί θά κάνουμε **ἀβαρίες** σέ **ὅλα ἢ σέ μερικά ἄλλα**, ἢ **θά τά περνᾶμε ξώφαλτσα**, κατὰ τό **δοκοῦν ἕκαστος**;

Ἦ, θά τό εὐτελίσουμε **τελείως** τό θέμα τῆς πίστεως, καί θά τό καταντήσουμε, «**ὁ καθένας στό εἶδος του, κι' ὁ Λουμίδης στόν Καφέ του**», ὅπου καί **ὅπως** γουστᾶρει κατὰ τήν **προσωπικήν** του κρίσιν καί ἐπιλογήν· πού θά ἔχῃ ἐνδεχομένως ἐκσυγχρονισθῇ, ἀνακαλύψας ἕνα **νέο ΛΟΥΜΙΔΗ** του, ἀντικαθιστών τόν «**Ντεμοντέ**» πλέον κρινόμενον τόν Προπολεμικόν, μέ τόν τήν **τελευταίαν** μόδαν καί φίρμα εἰσάξαντα ἀπό τās Εὐρώπας καί τās ΗΠΑ, **ξεῖπα** καί **δέν** λογαριάζω κανέναν καί τίποτε;;!!!

Στέκουν τά τοῦ κόσμου αὐτά φρονήματα, ἀπό τῶν ὁποίων **ρητῶς** καλούμεθα νά ἐξέλθουμε, «**ἀφορίσθητε ἐκ μέσου αὐτῶν καί ἐξέλθετε, καί ἀκαθάρτου μή ἅπτεσθε, καί ἔσομαι ὑμῖν εἰς Πατέρα καί ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱούς καί θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ**»! (Β΄Κορ.6,17).

Ὑλη, ἡδονή, ζωή, υἡγεία, καλοπέραση, **χωρίς** θλίψη, **χωρίς** δοκιμασία;;;

Τό «**πᾶσαν χαράν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις**» (Ἰακ.1,2), πάει **περίπατο**;;;

Τό «εἰσέλθετε διά τῆς στενῆς πύλης. Στενή ἡ πύλη καί τεθλιμμένη ἡ ὁδός ἡ ἀπάγουσα εἰς τήν ζωήν, καί ὀλίγοι εἰσίν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν!»;;; (Ματθ.7,14).

«Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τόν κόσμον»;; (Ἰωάν.16,33)

Πατριάρχα, Μεγαλογεροντάδες, Χοντροκοιλοκρεμαστομουστακάδες, Ἀρχιὑποκρίταροι Χαμηλοβλέποντες Πνευματίκαροι, πού περικρύπτετε ἑαυτούς γιά νά γίνεστε **πιό** ἀναζητούμενοι, ἀναντικατάστατοι καί περιζήτητοι -ἀπουσιάζοντος δῆθεν τοῦ Χριστοῦ- εἶτα, -τεχνηέντως σατανοκινήτῳ κεκριμένῳ ἐγωῖσμῳ- **πιό** φανεροί καί ξακουστοί Σωτῆρες τοῦ κόσμου ἀποβαίνοντες-ἀναδεικνυόμενοι, ἐπιδιώκοντες καί **κατορθοῦντες** ν' ἀποκτᾶτε ἰδίους ὁπαδούς, **μή** συγχρωτιζόμενοι, ὅμως, μηδέ **χαίρειν** λέγοντες πρὸς τούς ἔχοντας ἐγγύς ἄλλην Ποίμνην, συναδέλφους, **ἀδελφούς** (κατά τὰ ἄλλα) ἐν Χριστῷ Γεροντάδες, μή μειωθῇ τό πρεστίζ, ἡ φίρμα καί ἡ Φήμη, ἀποστασιοποιούμενοι καθ' ἡμέραν ὅλο καί περισσότερο ἀπό τοῦ Ἐνός καί **Μόνου** Σωτῆρος Χριστοῦ, «ἀναπτύσσοντες καί ἐπαυξάνοντες» εἰς ἕκαστος ἴδιον (δῆθεν) **προσωπικόν Χάρισμα**, τό ὁποῖον **δέν** παρέχεται -ὅπωςδῆποτε- (καί) παρά Κυρίου τοῦτο, **οὐδέ** ὑφ' ὑμῶν καλλιεργεῖται, ἀλλά προσδίδεται ἀρχικά ὡς τίτλος ἀπό βεβλαμμένους καί **θαυματολόγνους** τύπους, καί **ἀγαθομαροῦλες** τοῦ κόσμου· τὰ γνωστά «**γυναικάρια τὰ σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, τὰ ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, τὰ πάντοτε μανθάνοντα καί μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα, εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὁποίων ἐνδύνετε (μπουκέρνητε) καί τὰ αἰχμαλωτίζετε**» (Β' Τιμ.3,6-7), γιά νά τά κάνετε ψευτομοναχές ἀποτυχημένες, ἢ νά τούς **ἀρπάξετε** **τίς** **περιουσίες**, νά τίς ξεζουμίσετε, πετάγοντές τες **πέρα** ὕστερα σάν στυμμένες **λεμονόκουπες**! Ἀπό τέτοια **χορτάσαμε...**

Καί, ἐνῶ γνωρίζετε ἀπό τὰ **σχέδια** ἀκόμη τί Μασσωλεῖο θά δεχθῇ -τό **σκωληκόβρωτο** ἄλλως σαρκίον σας, ἄν ἀθάπτετο ἐν χώματι-, συνευδοκεῖτε, καί τό **φούλ** φορμολιασμένο καί ταριχευμένο σῶμα σας τοποθετεῖται εἰς ἀπό **καιρόν** προκατεσκευασμένο Δωμάτιο-Τάφο-Μνημεῖο, μέ πλαϊνή κλίμακα καθόδου καί εἴσοδον, καί καθημερινόν λιβανωτόν, καί δεήσεις προσφερομένας, ὑπεραρκούσας καί ὑπερβαινούσας καί τὰς τοῦ Μνημείου τοῦ Παναγίου **Τάφου**· τοῦ Τάφου τοῦ Ἀναστάντος **Χριστοῦ**, τοῦ Τάφου ἐκ τοῦ ὁποίου ἐπήγασε καί ἀνέτειλε καί πάλιν ἡ **ζωή**!

Γιά νά ξημερώση μετά ἀπό ὠρισμένα ἔτη ἡ ὥρα καί ἡ στιγμή, κατά τήν ὁποίαν τό μουμποποιημένον πλέον, καί **μή** εἰς τήν γῆν, εἰς τό χῶμα ὑπό τῶν **σκωλήκων** βρωθέν σῶμα, θά τεθῇ μετά τήν ἀνακομιδήν αὐτοῦ εἰς διαρκῆ προσκύνησιν, τιμητικὴν **τοσαύτην**, οἷαν πάντως **δέν** τιμᾶται καί **δέν** λατρεύεται ἡ εἰκὼν καί ἡ

Παρουσία τοῦ ἐν **Τριάδι Θεοῦ**, ἡ τῆς **Κυρίας καί Μητρός ἡμῶν Θεοτόκου Μαρίας**, καί τοῦ **Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἑσταυρωμένου τοῦ Ναζαρηνοῦ!**

Εἰς αὐτά, δυστυχῶς, ὡς εἰς **ἀρνητικήν** «πνευματικήν πρόοδον» αὐτῆς τῆς ἀπαραδέκτου καί **ἀποβλητέας** τακτικῆς, βοηθᾷ ν' ἀναπτύσσεται κάθε μέρα καί περισσότερο ὁ **Μοναχισμός** καί δὴ ὁ κεκρυμμένος ἐγωϊσμός ἐν τῷ λαβόντι **ἐπικινδύνους** διαστάσεις Γερωντισμῶ, τῷ ἐν **πολλοῖς ἀύθαιρετοῦντι**, ἔνεκα τοῦ ὅτι αὐτόν συνήθως ἐνδύονται σὺν τῇ παρόδῳ τῶν ἐτῶν ἐν τοῖς Μοναστηρίοις νά παίξουν τόν ρόλον τοῦ Γέροντος, ἄνθρωποι ἀγνοί καί ἀθῶοι, **ζηλωταί** ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχοντες, **ἄψητοι** συνήθως ὅμως, ἀδούλευτοι, ἀχτύπητοι καί **μή** ταλαιπωρηθέντες καί σκληραγωγηθέντες ἐν τῇ Κοινωνίᾳ, **ἄωροι**, «Κονσερβούλες», **μή** ἔχουσαι ἀντισώματα ν' ἀντιπαλαίσουν **πράγματι**, **σθεναρῶς** καί **οὐσιαστικῶς**, **ἀντικειμενικῶς** καί **εὐαγγελικῶς ἐρειδόμενοι καί στοιχοῦντες**, μετὰ καί **κατά** τοῦ Κοσμοκράτορος καί τῶν **ποικίλων** πειρασμῶν· **μᾶλλον** ἀκούοντες ἀρκούμενοι καί ἐπαναπαυόμενοι εἰς τοὺς ἀπὸ τῶν **γύρω** ἐπαίνους καί τὰς παρ' αὐτῶν ἐκφραζομένας γνώμας περί τῆς καλwsσύνης των, τῆς πραότητος, τοῦ ἡσυχίου πνεύματος καί χαρακτηῆρος αὐτῶν, τῆς ἀνεξικακίας καί ἀνεκτικότητος ἀκόμη, καί οὕτω φτάνουν νά γίνωνται πλειστάκις ἀντικείμενα **ἐκμεταλλεύσεως** καί **θύματα ἐπιτηδίων καί λαμογιῶν!** Ἐπειδὴ δέ, ὡς γνωστόν καί ὡς εἴθισται νά λέγεται, «**τό Μοναστήρι νᾶν' καλᾶ...**», ἰσχύει σέ κάθε ἄλλην καί εἰς τὴν **παροῦσαν** περίπτωσιν, ὑπαρχούσης ἐνδεχομένως παρακαταθήκης καί **ἀφθονίας** πλούτου καί ἐπαρκείας τῶν πρὸς συντήρησιν, **δέν** τό πολυβάzzουν σεβντά μεγάλο τό θέμα, **οὔτε** ὁ ἴδιος ὡς Ἡγούμενος καί Γέροντας, ἢ σκέτος Μεγαλογέροντας, **οὔτε** οἱ Μοναχοί. Προσπερνοῦν **κάθε** κατάσταση, ἀρκεῖ νά **μή** μειοῦται ἡ φήμη τοῦ Γέροντα καί τοῦ Μοναστηριοῦ, γιὰ τὰ **Ἰδιαίτερα** Χαρίσματα πού ὑπάρχουν σκόρπια ἐδῶ κι' ἐκεῖ, πρὸς τὰ ὅποια σπεύδει ὁ πιστός λαός νά βρῇ ψευτοπαρηγοριά **ἐφήμερη**, γιὰ τοῦτο τό πρόβλημά του στὸν ἕνα, γιὰ κεῖνο στὸν ἄλλον· καί πελαγοδρομεῖ καί πλανᾶται καί αὐταπατᾶται, καί παραπαίει **μή** ἀναπαυόμενος στήν οὐσία καί κατὰ βάθος, παρὰ κάνοντας μιά ψευτοφυσιολατρική **ἀλλαγῇ**, συζητώντας καί διαλεγόμενος σέ ἕνα ἥρεμο καί κατανυκτικό **περιβάλλον** μέ ἕναν ἀπλῶς ἥρεμο, ἢ πού μιλάει γιὰ **Χριστό** ἄνθρωπο· πράγματα τὰ ὅποια σέ ἀνάλογες συνθῆκες ἢ **ἴδια ἢ Γραφή** θά στά πτροσέφερε **πιό** πηγαία, δροσάτα καί κρυστάλλινα· τὰ ἀπὸ **ἀνεύθυνα** χεῖλη τώρα προφερόμενα λόγια, τό μεγαλύτερο ποσοστό ἐκ τῶν ὁποίων **ἀντίκειται** πρὸς τὴν Γραφήν, ὅπως συνήθως συμβαίνει. Διότι **οὐδεὶς** σοφώτερος τῆς **Αὐτοσοφίας**, ἢ ὁποία εἶναι αὐτός ὁ «**παρεδρεύων** τῷ Πατρί **Υἱός καί Λόγος**» (Σοφ.Σολ.9,4), **ὅσα** χρόνια καί ἂν μελετᾷ τὴν Βίβλον, ἀφοῦ δυνάμεθα νά ἐπικοινωνῶμεν ἐμεῖς οἱ **ἴδιοι** μέ τὴν Αὐτοαλήθεια, τόν **Χριστόν**, **χωρίς** τοὺς κακοὺς ὁδηγούς, τοῦ **πλήθους** τῶν

ἀναφυνέντων συγχρόνων Γερωντάδων, πού ὁ καθένας στόν κῆπο του διάλεξε καί καλλιεργεῖ οὐτοπιστικά, δῆθεν καί ἀπό **μιά** ἀρετή, **ἕνα** χάρισμα, **μή** ἐνδιαφερόμενος γιά ὅλα τά ἄλλα, **ἀπομυζῶν** τά θύματά του, ἐκμεταλλευόμενος **ποικιλοτρόπως** αὐτά δεχόμενος ἐκδουλεύσεις καί ἐξυπηρετήσεις, **λυμεῶν** ἐν τέλει τούτων ἀποβαίνων, ἔχων ἀποπλανήσει αὐτά ἐκ τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἤδη ἀπό **καιροῦ**. Εἵπομεν καί ἐπαναλαμνάνομεν κατά κόρον· **«χωρίς ὁδηγόν ὅλοι σώζονται. Μέ κακόν ὁδηγόν ὅλοι χάνονται»!!!**

Ἄς προσέξωμεν ἰδιαιτέρως, διότι ἡ Γραφή **δέν** λέει **«Ο ΠΟΙΩΝ ΕΝ, ΚΑΤΟΡΘΟΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ!!!!!!!»**

Λέγει, **«ὁ ἐν ἐνὶ πταίσας, γέγονε πάντων ἔνοχος»** (Ἰακ.2,10). Σέ **ἕνα** ἔφταιξες, εἶναι σάν νά ἔφταιξες σέ **ὅλα**! Γιατί αὕτη ἡ **μιά** ἁμαρτία, σπιλώνει καί ἀχρηστεύει καί **ὅλες** τίς ἄλλες. Εἶναι σάν μέσα σέ ἕνα δοχεῖο **γεμᾶτο μέ καθαρό κρυστάλλινο πόσιμο νερό**, νά πέση **ΜΙΑ** σταγόνα **δηλητήριο**! **Δέν** πίνεται κατόπιν τό νερό, **παύει** νά ἐνέχη τήν **ἀπόλυτη** καθαρότητα καί τήν διαβεβαίωσιν τῆς **ἀκινδυνότητος** πρὸς πόσιν!

Λοιπόν, **συλλογικήν** τιμὴν καί ὑπακοήν εἰς τόν λόγον καί τό θέλημα τοῦ Παναγάθου καί Πανσόφου Θεοῦ, καί **μή** ποιάν τινα ἐπὶ μέρους **τμηματικήν**, κατὰ τό **δοκοῦν ἐπιλογὴν καί προτίμησιν αὐτῶν**, διότι **οὐχί** ἄνευ αἰτίας ἐνομοθέτησε τήν **κάθε** λεπτομέρειαν τῶν ὧν μᾶς ἀφῆκεν καταγεγραμμένα διὰ Πνεύματος Ἁγίου, **ἐν** τε τῇ Παλαιᾷ καί τῇ Καινῇ Διαθήκῃ.

Ποτέ δέν θά προεκλέξωμεν, δέν θά προκρίνωμεν καί **δέν** θά ἐξ α τ ο μ ι κ ε ὑ σ ω μ ε ν **οὐδέν** ἐξ αὐτῆς. Σφαιρικά ἀλλά καί εἰς **βάθος**, ἐπιμελῶς καί **ἐμβριθῶς** θά μελετῶμεν αὐτήν.

Δέν θά προσθέσωμεν καί **δέν** θ' ἀφαιρέσωμεν ποτέ **τίποτε** ἐξ αὐτῆς.

Ὅσα ἀναφέρονται στή Γραφή, θά λάβουν **ὅλα** χώραν καί θά ἐκπληρωθοῦν **«μέχρι πού δέν θά παραλειφθῇ οὔτε ἕνα γιώτα τῆς ἀλφαβήτου, οὔτε μία ὑπογεγραμμένη»** Ματθ.5,18). **Τόσο** ἀληθινά καί ἀναπόδραστα (= **ἄφευκτα**) εἶναι **ὅλα** ὅσα ἀναφέρονται καί ἐμπεριέχονται-συμπεριλαμβάνονται μέσα σ' αὐτήν!

Μπάσιμο, λοιπόν στό **«Ταμιεῖον»** (Ματθ.6,6) καί **μελέτη λόγου Τοῦ Θεοῦ**· **«μνημονευτέον Θεοῦ μᾶλλον ἢ ἀναπνευστέον»** (Γρηγοριος Νύσσης). **Πιό** πυκνή ἡ **ἐνθύμηση τοῦ Θεοῦ**, ἀκόμα καί ἀπό τήν ἀναπνοή!

Καί κατόπιν ὧν τούτων, Μεγάλη Ἑβδομάδα. **Πέρασαν** αἱ πέντε μωραί καί αἱ πέντε φρόνιμοι Παρθένοι, ἀκούγεται κάθε βράδυ καί ὑπομιμνῆσκειται τό νά **μή** βρεθῇ τίς ραθυμῶν ἀλλά **γρηγορῶν**, θεῶνται οἱ **πάντες** τήν **ἐσχάτην ταπείνωσιν** τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ ἐρχομένου ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός.

Τελούν τό **Φρικωδέστατον** Μυστήριον ψαύοντες τό Πανάχραντον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καί διά τῆς μούσης, -καθ' ὅλον ἄλλωστε τό ἔτος- μεριμνῶσιν ἵνα **μή χαθῇ ὁ ἐλάχιστος μαργαρίτης**, ὡς ἐπίσης ὅπως ριφθῶσιν ἐν τῷ Ποτηρίῳ **ἅπασαι** αἱ μνημονευθεῖσαι ἐν τῇ Ἱερᾷ Προθέσει ψυχαί, ὑπέρ ὧν καί μερίδες ἐξήχθησαν, **ζώντων τε καί κεκοιμημένων, μεγίστην ὤνησιν καί ὠφέλειαν δοκοῦντες ἀπολαμβάνειν καί ἔχειν αὐτάς λουόμενας ἐν τῷ αἵματι τοῦ Κυρίου!** Ὑπέρ ὅλων λέγω προσπάθεια **μεγίστη** καταβάλλεται, ἵνα **μή** τί ἢ τίς τῶν μαργαριτῶν ἀπόλυται, ἢ ποιᾷ τινι τῶν ψυχῶν τί τό τοιοῦτον αὐτῇ ἐπισυμβῇ· Ἱερέως **Ἰωάννου** τινος συνωδᾷ μόνον ὅλως καί **πλήρως** αὐτοῦ ἀγνοουμένου, ὡσάν **μή** αὐτόν ὑπάρχειν, **μή** ψυχὴν φέρειν, **μή** ἀθάνατον αὐτήν εἶναι, οὐδεμίαν **παντελῶς** ἀξίαν ἐνέχειν καί πρὸς πᾶσαν τὴν κτίσιν **οὐδενός** ἀνταλλάγματος αὐτὴν χρήζειν.

Εὐχαριστῶ πάντας, ἀπὸ Ἐπισκόπου καί τοῦ φυλακίσαντός με π. Κωνσταντίνου Τσίτσελα, ἕως τοῦ **ἐσχάτως** χειροτονηθέντος Διακόνου ἢ τοῦ εἰσελθόντος εἰς τὰς Τάξεις τοῦ Κλήρου Πρεσβυτέρου, διά τὴν **παντελῇ** ἐπισκοπικὴν καί συναδελφικὴν ἀδιαφορίαν, καί περὶ **προσευχῆς** -ἔστω- διά **περικράτησιν τοῦ γήρατός μου!** Εἴθε νὰ ἔχετε τὴν ἀντοχὴν καί τὴν δύναμιν ἐν **τοιαύτῃ** σκληροκαρδίᾳ καί μετὰ **τοσαύτης** μισανθρωπίας, τῷ τὴν φιλοπτωχείαν καί φιланθρωπίαν διδάσκοντι **φοιτῶντες, πλουῦτον καί ὑγείαν** μόνον φιλοῦντες καί ζητοῦντες, νὰ διέλθῃτε τό ὑπόλοιπον τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος καί ἀξιωθῇτε, **ἄνευ** τῆς ὀχληρᾶς καί **δυσαρέστου** (πάντως) παρουσίας μου, τῆς προκαλούσης τὴν **ἐμφανεστάτην** εἰς τὰ πρόσωπά σας δυσαρέσκεϊαν, νὰ συνεορτάσητε ἀναισθητιῶντες ἀλλήλοις, ὅμοιοι ὁμοίοις, **ὁμοίους** ἀγαπῶντες, **Ὑ μ ε ῖ ς** οἴδατε **ποῖον** Ἀναστησόμενον Κύριον· μέ **τοσαύτην** **πικρίαν καί μῖσος** καλύπτοντες **πλείστας** διφυεῖς ἀνθρωπίνας ὑπάρξεις, εἰς **πλείστους** χώρους καί τόπους· παίζοντας γιὰ **μιά** φορά ἀκόμα τό **ἀνόσιο** σας τοῦτο **Θ έ α τ ρ ο**, ἐμπηγνύοντες σεῖς, παραμένοντες, καί «**μή** διασκορπιζόμενοι ὡς οἱ ἐχθροὶ Αὐτοῦ» (Ψαλ.67,2-3), **βαθύτερα** τὴν «λόγχην ἐπὶ τὴν πλευράν Αὐτοῦ» (Ἰωάν.19,34) ἐπὶ τῆς Ἀγίας σήμερον **Τραπεζῆς** «ἀνασταυροῦντες Αὐτόν» (Ἑβρ.6,6), «**μή** ἀφείς οὐδέ **εἷς** τό δῶρον καί **μή** διαλλαγεῖς πρῶτον μετ' ἐμοῦ, καί **εἶτα** ἀνενεγκεῖν τὴν θυσίαν»!!! (Ματθ.5,24). Διά τόν **Θεόν** δέ τόν ἀπαιτοῦντα τοῦτο, **οὐ** δι' ἐμέ. Καί διά **τόν λαόν** ποιησάμενος τό ἐφ' ἅπαξ «**ἐξ ἔργου** **Εἰργασμένον Μυστήριον**», οὐ δι' ὑμᾶς!!!!

Ἀλλά μήπως καί καταλαβαίνετε, ἐκτός ἀπὸ **δυσὸς** **τρεῖς**, τί θά ποῦν αὐτά, Πατέρες; Λυποῦμαι, ἀλλά **αὐτή** εἶναι ἡ τραγικὴ ἀλήθεια, χωρὶς νὰ θεωρηθῇ ὅτι **περιαυτολογῶ**. Λυποῦμαι καί **πάλιν** λυποῦμαι. Γιατί τό πλήρωμα δέν γνωρίζει τί θά πῇ **θυμιατό**. Δέν ξέρεи πῶς νὰ προσκυνᾷ τίς **εἰκόνες**. Βλέπεις κοτζάμ Σπαρμοκαλόγερο Νικάνορα πού τόν παρακολουθεῖ μέρα νύχτα ἡ **Ὑφήλιος** ἀπὸ Τηλεοράσεως στίς Ἀκολουθίες τοῦ **Νυχθημέρου**, καί προσερχόμενος ἀσπάζεται τὴν

Παναγία αντί στο πανάχραντο **Χέρι** της, **Μητέρα** μας οὔσα, στο ὕφασμα τοῦ **μπράτσου** της! Ἀπό ποῦ καί **πότε** θά διδαχθῇ καί θά μάθῃ σωστά καί ὑπεύθυνα, ἔστω τά πιά **βασικά** πραγματάκια ὁ εὐσεβὴς λαὸς προσερχόμενος στό Ναό;

Ὅταν «**χορτάσετε γουρουνίλα, χαρούπια**» (Λουκ.15,16) καί «χαρουπόμελο»... (Λουκ.15,30) (**Παντρεμένοι** καί Ἀρχιμαντρίτσια ... **μή** ἐξαιρούμενα, ἴδια **ζωή** κάνετε καί ἴδια **συμπεριφορά** ἐπιδεικνύετε ἀπέναντί μου), καί «εἰς **ἐαυτόν** ἔλθετε» (Λουκ.15,17), καί ἀντιληφθῇτε καί ἐννοήσητε ὅτι, **δέν** χαράσσω τὴν κάθε λέξη πού γράφω γιὰ τὴν ἀφεντομουτσουνάρα μου, γιὰ τὸ Γιάννη τὸν **Κολοκυθόπουλο** τοῦ Ζαννείου **Ὁρφανοτροφείου**, πού ἔχει πουλήσει **ἐκατομμύρια** λαχεῖα, καί ἔχει φάει **ἐκατοντάδες** σβερκιές καί κλωτσοπατινάδες ἀπὸ τὴν Ἀξιοπρεπεστάτη καί καθὼς **πρέπει** Πειραϊκὴ Κοινωνία· πού ἔχουν ἀκούσει τ' αὐτιά του τὴ λέξη «**μπάσταρδε**» καί «**μοῦλε**» **ἄπειρες** φορές, καί **δέν** ἔχει ἄλλο πιά κάτω νά πάῃ τὸ **χάλι** μου, **δέν** πρόκειται γιὰ τὰ κιλά καί τὸ σαρκίον μου. Πρόκειται γιὰ κεῖνο πού εἶπαμε καί ξαναεἶπαμε καί ἐπαναλάβουμε σέ ὅλο τὸ κείμενο **ἀπειράκις**. Γιὰ κεῖνο πού **δέν** εἶναι δικό μου καί δικό σας, ἀλλ' εἶναι κομμάτι Θεοῦ **ἀνεκτιμήτου** ἀξίας μέσα μου· εἶναι ἡ ἀθάνατη **Ψυχή** μου, πού **δέν** μπορεῖς, **δέν** ἔχεις **κανένα** δικαίωμα, καί **δέν** σοῦ ἐπιτρέπεται παρὰ Θεοῦ, ἐπὶ ποινῇ **θανάτου** νά τολμήσης, καί νά **φανταστῇς** μόνον, ὅτι μπορεῖς νά τὴν βλάψῃς, ἢ νά τῆς προκαλέσῃς τὸ **ὅποιοδήποτε** κακὸ καί ζημία. «Τὸ σῶμα δύνασαι νά τὸ **ἀποκτείνῃς**, στήν ψυχὴ **δέν** εἶσαι ἰκανὸς νά ἐπιφέρῃς οὐδεμίαν **ἀπολύτως** βλάβην»! (Ματθ.10,28)

Βρέ, βοσκηματώδεις ὑπάρξεις, **πότε** θά ἀντιληφθῇτε ὅτι ἔχουν **μεγαλυτέραν** ἀξίαν καί σημασίαν οἱ **ἀθάνατες** ψυχές, νά μεταποιηθῇτε σέ **φιλοψύχους** καί **οὐχί** φιλαργύρους, **παύοντες** ν' ἀνατρέχετε ἀκόμα σέ **ράβδους** καί **πλάκες** χρυσοῦ, παθαίνοντες κάθε τόσο τὴν **πλάκα** σας στὶς Θυρίδες, μή μιμνησκόμενοι **οὐδόλως** τῆς **μετά** τὸν Κατακλυσμὸν Θυρίδος τῆς Κιβωτοῦ· στηριζόμενοι σέ Βιβλιάρια καί **Τράπεζες**, σέ Τραπέζια καί **Γλεντοκόπια**; **Εὐαγγέλιο** κρατᾶτε, τὴν **ματαιότητα** αὐτοῦ τοῦ κόσμου κάθε στιγμὴ συναντᾶτε, τὸ δρεπάνι τοῦ **Χάρου** κάθε μέρα ἀπαντᾶτε, καί **δέν** μαλακώνει, **δέν** μετακινεῖται **χιλιοστό**, **δέν** συγκινεῖται ἀπὸ **τίποτε** ἢ παγωμένη καρδιά σας;

Ἀλλὰ **ποῦ** συναίσθησις, **ποῦ** φόβος Θεοῦ, **ποῦ** πραγματικὴ καί οὐσιαστικὴ γεῦσις καί μετοχὴ **διαρκῆς** στήν Ἀνάσταση καί τὸ Πάσχα τοῦ **Κυρίου**;

Γιὰ νά ὁμολογήσῃ σεμνά καί **ἀπέριττα** ὁ Γεώργιος Γκιάλας, ὁ Θρησκευτικὸς μας Ποιητὴς **Βερίτης**:

Πάσχα θά κάνω πάλι σήμερα
κι' ἔχω χαρά **πολύ** μεγάλη.
Πάσχα θά κάνω πάλι σήμερα,
γιατί θά κοινωνήσω **πάλι!**

Γ. Βερίτης

«Ὅσάκις κοινωνῶ, **Πάσχα** ἐπιτελῶ»!

Ἱερέυς Ἰωάννης Νικολόπουλος
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
13.4.2023